

**5.2.2. СТАДА КУРЕЙ, ЯКІ ВІЛЬНІ
ВІД ПАТОГЕННОЇ МІКРОФЛОРИ,
ДЛЯ ВИРОБНИЦТВА ТА КОНТРОЛЮ
ЯКОСТІ ВАКЦИН**

Курей, ембріони або культури клітин, які використовують під час виробництва та для контролю якості вакцин, де зазначено, одержують із яєць від курей зі стад, які вільні від патогенної мікрофлори (ВПФ, SPF). ВПФ-статус стада забезпечується комплексом заходів, зазначених нижче. Наведений перелік мікроорганізмів ґрунтується на сучасних знаннях і за потреби може бути доповнений.

Стадом називають групу птиці, яку утримують на одній ділянці, за якою доглядають особи, які не контактують із не ВПФ-стадами. У сформовані стада не вводять нових не ВПФ-птиць.

Кожне стадо утримують в умовах, що дозволяють мінімізувати ризик забруднення (контамінації). ВПФ-стада не мають розміщуватися поряд з не ВПФ-птицею, окрім тих випадків, коли суміжне стадо перебуває в процесі встановлення ВПФ-статусу та утримується в аналогічних із ВПФ-стадом приміщеннях та умовах. ВПФ-стада утримують в ізоляторах або в приміщеннях, забезпечених обладнанням, що здатне фільтрувати та регулювати атмосферний тиск. Вживають відповідних заходів для запобігання проникненню нештатного (невповноваженого) персоналу, а також гризунів, диких птахів та комах.

Уповноважений персонал, що має доступ до приміщення, не має контактувати з іншою птицею або іншими потенційно інфекційними для стада агентами. Персоналу рекомендується приймати душ, змінювати одяг або одягати спеціальний одяг перед входом до контрольованих приміщень.

Матеріали, які вносять до приміщень, якщо можливо, стерилізують. Зокрема, рекомендується відповідним чином обробляти корм, щоб уникнути проникнення небажаних мікроорганізмів. Вода принаймні має бути питною із хлорованого джерела. У стадах птиці не застосовують жодних ліків, які можуть перешкоджати виявленню будь-яких захворювань.

Постійно документують загальні спостереження за станом здоров'я стада та досліджують появу будь-яких аномальних ознак. Контролюють такі фактори: захворюваність, смертність, загальний фізичний стан, споживання корму, щоденне виробництво яєць та якість яєць, плодючість і висиджування. Записи зберігають протягом не менш ніж 5 років. Про будь-які відхилення від установлених параметрів або у разі виявлення будь-яких інфекцій якомога оперативніше інформують споживачів яєць.

Випробування або комбінація випробувань, наведених нижче, повинні мати придатну специфічність і чутливість до характерних для серотипів вірусів. Випадково відбирають випробовувані зразки.

Виявлення вірусу інфекційної анемії курей (ІНАК, SAV) не завжди веде до виключення матеріалу, отриманого зі стад, але живі вакцини, призначені для вакцинації птиці, вік якої менше 7 днів, мають бути одержані тільки з SAV-негативних стад. Інактивовані вакцини, призначені для вакцинації птиці, вік якої менше 7 днів, можуть бути отримані з використанням матеріалів зі стад, для яких не підтверджена відсутність SAV, але продемонстровано, що процесами обробки інактивується SAV.

СТВОРЕННЯ ВПФ-СТАДА

ВПФ-стада формують із курей, вільних від спадково переданих інфекцій, зазначених у Табл. 5.2.2.-1. Це досягається випробуванням двох поколінь, передуючих формуванню ВПФ-стад. Загальна схема процедур, що проводяться для створення та підтримки ВПФ-стад, наведена в Табл. 5.2.2.-2. Для створення нового ВПФ-стада має бути проведена серія випробувань на трьох поколіннях птиці. Уся птиця першого покоління (до віку 20 тижнів), як мінімум один раз, має бути перевірена на відсутність групового антигена лейкозу птиці та на відсутність антитіл до вірусів лейкозу птиці субтипів А, В і J за допомогою методу імуноферментного аналізу (ІФА, ЕІА) або реакції вірус-нейтралізації (ВН, VN). Уся птиця також має бути перевірена на відсутність антитіл до спадкових агентів, зазначених у Табл. 5.2.2.-1. Починаючи з 8-тижневого віку, стада перевіряють на відсутність *Salmonella*. Клінічні випробування у стадах проводять, починаючи з 8-тижневого віку; у птиці не має бути жодних ознак інфекційних захворювань. Методи випробувань, що використовуються, наведені в таблиці та нижче, в розділі «Рутинні випробування ВПФ-стад». Із 20-тижневого віку птицю стада перевіряють, як зазначено в розділі «Рутинні випробування ВПФ-стад». Усі стадії цієї програми випробувань застосовують для подальших двох поколінь, окрім випробування кожної птиці на агенти, що передаються спадково до висиджування. Для присвоєння третьому поколінню випробовуваної птиці ВПФ-статусу всі результати випробувань мають вказувати на відсутність патогенів у стаді птиці усіх трьох поколінь.

Можуть бути використані ВПФ-ембріони, одержані з іншого ВПФ-стада, яке утримують в окремому приміщенні цієї ж ділянки. З 8-тижневого віку це поповнення птиці розглядається як стадо та випробовується відповідно до процедур випробувань, які наведені вище.

**ПОЧАТКОВІ ВИМОГИ ДО ВИПРОБУВАННЯ
ПОДАЛЬШИХ ПОКОЛІНЬ ВПФ-СТАД**

Для присвоєння ВПФ-статусу новому стаду, яке формується виключно із ВПФ-стада, попередньо перевіряють нове покоління. Там, де поповнення